

де **Л.** се посветилъ на дѣлото и, надаренъ съ умѣние и непобѣдима енергия, чрѣзъ публични скаски, лични свиждания съ държавници, капиталисти и вѣстникаре, привлѣклъ общественото съчувствие и довѣрие, и съ подписа събралъ 200,000,000 лева. Строението на канала се почнжло въ 1859. На 8 ноем. 1869, каналътъ се отвори́лъ съ величествена церемония.

Освѣнъ много брошури по прѣдмѣта на Суезския каналъ, **М.** де **Л.** е авторъ на *Mémoire à l'Académie des Sciences sur le Nil blanc et le Soudan; et Principaux faits de l'histoire de l'Abyssinie.*

Л-вата злочестина като начинателъ на строението на Панамския каналъ се помни отъ всички. Доклѣ продължавахъ работитѣ по направата на тоя каналъ, открихъ се голѣми злоупотрѣбения, извършени отъ **Л**-витѣ другаре, и **Л.** отчаянъ и съ съкрушено сърдце слѣзе въ гроба.

Лесина. Островъ въ Адриатическо море, близу до брѣга на Далмация; 100 килом. надлъжъ и 8 килом. наширь; 15,000 жит. Гл. градъ *Лесина* (3,000 жит.), съ добро пристанище на юго-западния брѣгъ. Риболовство.

Лесингъ (*Готхолдъ Ефраимъ*). Германски драматургъ и критикъ, великъ прѣобразователъ на германската литература, род. въ 1729 въ Каменцъ, въ саксонска Горна Лузация, умр. въ 1781 въ Брауншвейгъ. Името **Л.** е просто прѣработено отъ лужицкото име **Лѣсникъ**. Това словѣнско име е понѣмчено, както е понѣмчено и нѣкогашното словѣнско име **Каменецъ**, та е станжло **Каменцъ**. **Л**-витѣ лужицки прадѣди се понѣмчили още въ началото на XV-и вѣкъ. **Л**-въ баща, лютерански па-

стирь, се отличавалъ съ писателска дарба; единъ отъ прадѣдитѣ му билъ доста извѣстенъ богословъ, дѣдо му билъ извѣстенъ педагогъ, а самъ баща му билъ авторъ на 14 богословски съчинения. И **Л.** билъ испратенъ въ лайпцигския университетъ да учи богословието, нъ сърдцето му теглило къмъ театра, та той се посветилъ на изучване литературата; още студентъ той написалъ много анакреонтически стихотворения и малки драми. Отъ 1750 живѣлъ въ Берлинъ, занимавалъ се съ критика, като писалъ *Kleine Schriften* и *Theatral. Bibliothek*; въ 1755 свършилъ трагедията си *Мисъ Сара Сампсонъ*, съ която открилъ за драмата новъ пжтъ въ Германия. Въ 1757, заедно съ **Николая** и **Моисей Менделсона**, почнжлъ изданието на *Bibliothek der Schönen Wissenschaften*, най-доброто литературно списание на врѣмето си, и още цѣнно по ясната си естествена критика; освѣнъ това, писалъ своитѣ *Басни* и разни статии по литературата и естетиката. Отъ 1760 билъ членъ на берлинската академия на наукитѣ; отъ това врѣме до 1765 билъ секретаръ на ген. **Тауенциана**, управителъ на Силезия. Слѣдъ завръщането си въ Берлинъ издалъ шедевра си *Лаокоонъ*, може-би най-хубовото и най-класическото съчинение по естетическата критика на германски или кой-да-е другъ езикъ. Това критическо произведение е имало голѣмо влияние на **Гете** и **Шилера**. Въ 1767 се появила *Minna von Barnhelm*, народна драма, едва ли по-малко знаменита отъ *Лаокоонъ*; и въ 1768 **Л**-вата *Драматургия*, съчинение което упражнило силно влияние върху спора между фран-